

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har nu gentagne Gange slaaet paa sin egen Styrke i Forhold til mig. Hvad blev saa Resultatet? At det ærede Medlem maatte staa op og erkende, at han havde akkurat indtaget den samme Stilling til Landbokommissionens Forhandling og Organisationerne, som jeg havde, idet han nemlig ikke alene, som han udtalte, havde forhandlet om et andet Forslag, men været med til at vedtage et andet Forslag, netop det Forslag, der nu foreligger til Behandling. (Afbrydelse). Jeg kommer tilbage til det, hvis det ærede Medlem kan vente et Øjeblik. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har været til Stede før, for ellers vilde han vide, hvorfor man ikke har faaet Kornloven gennemført. Det ærede Medlem maa jo vide, at det er det konservative Parti og det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der har det allerstørste Ansvar for, at vi ikke har faaet en Kornordning. De ærede Medlemmer ved meget vel, at Indstillingen fra det langt overvejende Flertal inden for Landbokommissionen gik ud paa: ingen Kornordning uden en Renteudsættelse. De ærede Medlemmer har ikke gjort noget som helst for at gennemføre det sidste, og derfor har vi ikke faaet en Kornordning. Derfor kan de ærede Medlemmer ikke fritages for Ansvar. (Afbrydelse). Jeg kan nok høre, at det piner det ærede Medlem, men derfor er det jo lige rigtigt.

Formanden: Jeg anser det for ønskeligt, at man ikke breder sig over den foreliggende Sag i korte Bemærkninger, da der saa ikke vil blive Lejlighed til at behandle Dagsordenen til Ende. Jeg henstiller derfor, at man indskrænker sig det mest mulige.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansens Udtalelse kan vanskeligt forstås anderledes, end at staaende over Rigsdagen staar Organisationerne. Det ærede Medlem kaldte f. Eks. paa Venstres Ordfører og ønskede en Udtalelse fra hans Side. Under disse Omstændigheder synes jeg ikke, at det konservative Program kan faa en bedre Situation end den nuværende, naar det siger, at vi vender os imod Organisationstyranniet. Naar det er gaaet saa vidt, at Organisationerne over for et Spørgsmaal af denne Art skal være de bestem-

mende, mener jeg at have Lov til i Sandhed at tale om Tyranni.

Ministerens vil jo nu føre Sagen over paa, at jeg ikke har gjort andet, end han har gjort; men det er ganske urigtigt. Ministeren har plukket noget ud af et senere Forslag og fremsat det alene. Hvis der var Konsekvens i Ministeren, og hvis der samtidig var Mod — det sidste er der i alt Fald ikke —, vilde han sige til sig selv: I den Situation vilde jeg ingen Kornlov fremsætte, følgelig fremsætter jeg den Svineordning, som Landbokommissionen blev enig om, og som alle var enige om til en vis Grad kunde betragtes som en Kornlov. Men det gør han ikke. Der er jo ingen Mening i det, der her sker. Det, der sker, er det, at et stort Flertal mener sig mægtigt nok til at give en god Dag, om det gaar ud over enkelte Mennesker i dette Samfund ud over alle Grænser. Det er den reelle Baggrund for dette Forslag, at man siger: Vi giver ingen Kornlov. De tør gøre det, fordi de tror, at de har de mange bag sig. Jeg siger, at den Regering, som i denne i mange Henseender saa vanskelige Situation ræsonnerer ud fra Vælgerstemninger og ikke ud fra Retfærdigheds- og Billighedshensyn, er en Regering, der før eller senere styrter sammen som et Korthus.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem, der nu gik ned af Talerstolen, talte igen om Retfærdighed. Jeg synes, han burde føje til sit Krav om Retfærdighed, at det skulde være en Korsgaard'sk Retfærdighed, Retfærdighed i den Opfattelse, han havde af det, nemlig, at Samfundet har til Opgave at varetage Særinteresser. Det er det, som hele Det konservative Parti bygger sin Politik paa, at saadant skal være retfærdigt. Det er imidlertid at stille det hele paa Hovedet, ligesom om man vilde sige, at det var Retfærdighed at gaa ud og hugge fra andre Mennesker. I Virkeligheden drejer det sig her om en Produktion, der er skabt af de smaa Brug, og man ved nu, at ikke Produktionen, men Fortjenesten skal tages fra dem og gives til Herremændene. Det er det, der er Retfærdighed i Korsgaard'sk Betydning. Det er saa bunduretfærdigt, som noget kan være.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.